

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5998/2025
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Гутеша, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Јанчић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 41/25 од 28.01.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 41/25 од 28.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 41/25 од 28.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Вршцу П 276/20 од 30.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за понављање парничног поступка поднет 03.06.2024. године од стране туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова поступка поводом предлога за понављање поступка исплати износ од 108.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 41/25 од 28.01.2025. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично одбијена као неоснована, а делимично усвојена, па је првостепено решење потврђено у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужили на име накнаде трошкова поступка поводом предлога за понављање поступка исплати износ од 83.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд није прихватио одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. О предлогу туженог за понављање поступка, побијаним решењем одлучено је у складу са судском праксом и правним схватањима израженим кроз судске одлуке, при чему се одлука о предлогу за понављање поступка зависно од чињеница у сваком конкретном случају доноси у складу са одредбама Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања по предлогу за понављање поступка правноснажно окончаног одлуком суда. Поред тога, ревизијом се указује на битне повреде одредаба ЗПП-а због којих се посебна ревизија не може изјавити. Такође, наводима ревизија оспорава се и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено (члан 407. став 2. ЗПП). Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужени побија решење другостепеног суда којим је потврђено решење првостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка. Ревизија је изјављена као ванредни правни лек поводом одлучивања о другом ванредном правном леку (предлог за понављање поступка), а дозвољеност те ревизије прописана је посебном законском одредбом и то одредбом члана 420. став 5. ЗПП. Зато ревизија туженог у смислу наведене одредбе члана 420. став 5. ЗПП, није дозвољена, јер се не ради о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка, нити о решењу којим је поступак правноснажно окончан, већ је побијаном одлуком предлог за понављање поступка одбијен, те против те врсте одлуке ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић